

[Vagn Bro.]

cirkulerer, vil finde uheldige og uforsvarlige Ting Sted. Jeg forstaar ogsaa, at man hverken ved Banklove eller ved Revisorlove kan sikre sig imod ethvert Bedrageri, end-sige Falsk. Og jeg forstaar ogsaa, at en ny og forhaabentlig stabilere Aand i Pengeverdenen vil udrette mere. Men jeg vover dog den Paastand, at havde vi gennemført skrappe Regler angaaende Revisorerne, vilde adskilligt være undgaaet, i alt Fald i Omfanget af Skaderne, og selv om jeg i Princippet ikke er Tilhænger af fornyet og udvidet Lovgivning paa alle mulige og umulige Omraader, tillader jeg mig dog at mene, at her er et Forhold, hvor Menigmand ogsaa i høj Grad er Part i Sagen og derfor i nogen Maade maa have Lov til at fæste Lid til Erklæringer afgivne af Folk, der benævner sig Revisorer — ja, en Del af dem er jo endog af Staten autoriseret som saadanne —, og som har revideret de ofte store Regnskaber i Selskaber, hvor Menigmand har anbragt sine Penge. Jeg tænker altsaa ikke direkte paa de mange smaa Foreninger af forskellig Art, der har en lille Kasse — her vil det være for dyrt at have en virkelig uddannet Revisor, som paa Grund af sin Uddannelse, sit Personale m. v. maa have større Honorarer, end saadanne Foreninger kan betale —, men jeg tænker indirekte paa disse Foreninger ogsaa, idet jeg mener, at deres Regnskabskontrolører, hvad enten disse til daglig er Skomagere, Skræddere, Snedkere eller andre hæderlige Erhvervsudøvere, da ikke bør kalde sig Revisorer, hvilket faktisk er vildledende for Befolkningen, for Menigmand, ej heller regnskabskyndige, men slet og ret benævne sig med et almindeligt Ord som Regnskabstilsyn eller lignende, saaledes at Ordet ikke skaber falske Forhaabninger. Medens man i det fremsatte Næringslovsforslag beskytter Mester-navnet saaledes, at dette i alt væsentligt kun omfatter den, der har bestaaet en i Henhold til Loven om Lærlingeforhold anordnet Prøve i vedkommende Fag, saaledes er det kun Betegnelsen: statsautoriseret Revisor, der paa dette Omraade er beskyttet.

Jeg vil derfor mene, at selve Revisor-navnet med den dertil selvsagt krævede Uddannelse, med de dermed følgende Pligter bør beskyttes, for at man ikke i den store, ikke lovkyndige Befolkning faar falske Forestillinger indpodet ved en almindelig Paategning paa et Regnskab af en, der faktisk ikke er Revisor.

Hvad derimod de større Selskaber an-

gaar, mener jeg, at Forholdet er et andet. Her drejer det sig i Tal om saadanne Midler, at der bør kræves en virkelig regnskabskyndig Revision med Beskyttelse af Navnet, men at der da ogsaa til disse Personer hæftes Pligter og stilles virkelige Krav til de afgivne Erklæringer, saaledes at der til disse Erklæringer er knyttet visse Straffebestemmelser. Jeg ser med Glæde, at ifølge det heromhandlede Forslag til Næringslov er de statsautoriserede Revisorer, som forser sig i deres Virksomhed som saadanne, undergivet Strafansvar i Henhold til Straffelovens § 144. Det er muligt, at dette kunde være nok, men jeg vil dog mene, at der her er Tale om ganske særlige Forhold, der maaske kræver ganske særlige Straffeparagraffer; men i hvert Fald har vi i Dag ikke nogen direkte Straffebestemmelser for de Revisorer, som ikke er statsautoriserede, og jeg vil i hvert Fald mene, at der for dem — de kan jo komme til at revidere meget store Regnskaber — burde være en Bestemmelse nogenlunde svarende til Straffelovens § 155, der siger, at naar nogen ellers til Brug i Retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har, bliver han at straffe med Bøder eller Fængsel, for saa vidt Gerningen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

Jeg vil ud fra disse Betragtninger mene, at det vilde være et forsvarligt Krav, at meget store Selskaber, som har med mange Penge at gøre, skal have virkelig autoriserede Revisorer med de nævnte Pligter. Saaledes er det ikke efter gældende Lov, idet der i Aktieselskabsloven intet nævnes om, hvad der skal revideres, det er Bestyrelsen og Direktionen, som selv bestemmer dette og derefter muligvis engagerer en Ikke-Revisor for derigennem maaske at spare en Del Penge. Der er vel andre Selskaber af mindre Omfang, som man af Hensyn til Udgifterne ikke kan paalægge en saadan Tvangsrevision, men saa er det, jeg for mit Vedkommende siger, at de maa kunne henvende sig til Polk, der vel ikke er statsautoriserede Revisorer, men som dog er uddannede og derved har faaet et beskyttet Revisornavn, saaledes at Aktionærerne virkelig ved, hvad de indlader sig paa, naar de henvender sig dertil.

Jeg ved meget vel, at det er bekosteligt at have en virkelig autoriseret Revisor; vi har i Forvejen ikke mange af dem, og da de staar i en Forening og ogsaa